

станжала още да тече кръвь чисто българска, макаръ Гръцы-тъ да са мъчѣхъ толко-сь врѣме да ны гърчѣтъ,—да ны ослѣпѣтъ!... Благодареніе Богу, Той ни й далъ силы, и ный сме длѣжны да развиваме въ себе си тѣхъ силы, защо-то ѳе грѣхота да отласкуваме отъ себе си дарбѣ-тъ Божиѣ....

Поавеніе III.

СЪЩИ-ТИ (долу), ВЛАДЫКА-ТА и ГРИГОРЪ (на чърдакъ-тъ).

(Владыка-та облѣченъ какъ-то когы служи у черковѣ и зель въ рѣцѣ иконѣ — Светѣ-Богородицѣ. Той изглежда 'сиккы-ты збраны въ дворѣ-тъ Българи и са зема за масториѣ-тъ си фанариотскѣ : да лѣже свѣтъ-тъ и да слѣпи на Българи-ты очи-тъ съ клетвы и анатемы. — 'Сичкы мѣкнувѣтъ и ѳедвамъ смѣѣтъ да дѣхѣтъ, ѳедни отъ страхъ, другы пакъ да не истървѣтъ нити ѳеднѣ, рѣченѣ отъ владыкѣ-тъ, думѣ,— съ ѳеднѣ рѣчѣ, у дворѣ-тъ става тихо, муха да хвъркне, ще са чуй; само нѣкои магарета изъ градѣ-тъ, а още пѣдъ вѣче кои-то сѣ комшии съ владыкѣ-тъ, безъ да си помыслѣтъ, че може да развалѣтъ кефѣ-тъ на наше-то деспоти, и безъ да ги ѳе страхъ отъ фанариотскѣ анатемѣ, захващѣтъ да си реѣѣтъ, когы имъ кефне, — и като че искѣтъ да са присмѣѣтъ на Българи-ты, че тѣ, ако и да сѣ подѣ рѣкѣ челѣшкѣ, като добытъцы, нѣ 'се не ги ѳе грыжа отъ фанариоты-ты, и на тѣхны-тъ анатемы и клетвы готови сѣ да рѣкѣтъ: „нѣка си баба бай, кога нѣма какво да прай“).

Владыка-та (*захваща*)

Христианларѣ! Вый знаѣете, каква злочѣстина ма